

Formanden: Rigsdagsmanden for Hjørring Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Fischer: Jeg skal kun tillade mig at bemærke, at de Ytringer af den høitærede Justitsminister, som vi nylig have hørt, ikke ganske træffe, hvad jeg har sagt.

N. Hansen: Skjøndt ganske vist Diskussionen angaaende det foreliggende Lovforslag har været meget vidtløftig, er der dog en Paragraf, som, saavidt jeg har hørt, ingen af de foregaaende Talere endnu har dvælet ved, og som jeg skal tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, idet jeg finder, at den enten er noget uklar eller mindre reifærdig. Det er nemlig § 11, hvori der foreskrives de Regler, Politimagten har at følge, naar der opstaaer Tumult eller Ufred i offentlige Forsamlinger. Forsaavidt man nu ved offentlige Forsamlinger forstaaer saadanne, som afholdes under aaben Himmel, saa har jeg ikke Noget at erindre imod de foreslaaede Bestemmelser; men da er det jeg finder, at Udtrykkene ere noget uklare og trænge til en Tydeliggjørelse. Forsaavidt man derimod ved offentlige Forsamlinger tillige kan forstaae saadanne Forsamlinger, der afholdes i Huse, og hvortil der forud er udgaaet offentlig Indbydelse, da er det, jeg mener, at Bestemmelserne ikke ere reifærdige, idet det i Paragrafen hedder, at Politiet med Magt, efter en 3. Gange gjentagen Opfordring, har at adskille saadanne Forsamlinger; thi hvis dette vedtages, vilde jo nogle Tumultuanter kunne forhindre enhver Forsamling, der afholdes i et Huus, den være sig verdslig eller religiøs, og dette troer jeg, strider imod Grundloven, der tillader Forsamlingsfrihed. Jeg har anført denne Bemærkning allerede paa dette Stadium af Sagen, fordi jeg meget vilde ønske, at den høitagtede Justitsminister maatte finde Anledning til en Udtalelse, om der ved offentlige Forsamlinger kun er tænkt paa saadanne, der afholdes under aaben Himmel, eller om derunder kan indbrages saadanne, der afholdes i

Huse efter forudgaaet offentlig Indbydelse. Man vil see, at efter Paragrafen vilde Tumultuanterne ikke komme til at lide den mindste Straf, men at det blot er Forsamlingen, der skal adstilles, hvorved altsaa de, der roligent overvære en saadan Forsamling og gjerne vilde overvære den i Ho, komme til at lide under, at Enkelte maastee trænge ind i Forsamlingen og afstedkomme Uorden. — Hvad flere ærede Talere have udtalt om de lave Bønningsafgifter, skal jeg ikke opholde mig ved, men ganske tiltræde. — Da jeg har Ordet, skal jeg henlede Opmærksomheden paa en Indvending, som igaar reistes imod Lovudkastet af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 8de Valgkreds (C. B. Rimestad), og som vil vise sig, ved nærmere at betragte Lovudkastet, at være ugrundet. Den ærede Rigsdagsmand anførte nemlig, at man ikke kunde gennemlæse Loven, uden bestandig at støde paa de Ord „skjellig Grund“, og sagde den ærede Rigsdagsmand, de findes navnlig i §§ 9 og 10 og mange andre Steder. Men vil man gennemlæse Lovudkastet, vil man see, at de ikke findes flere Steder end een Gang i § 9 og een Gang i § 10; de „mange andre Steder“ ere slet ikke tilstede. Skjøndt dette ikke er af nogen Betydning, har jeg dog troet at burde henlede Opmærksomheden paa, at denne Paastand, saaledes udkastet, var mere rast end sandsfærdig.

S. S. Kayser: Det er kun for saa Bemærkninger, jeg skal tillade mig at udbede mig det ærede Things Opmærksomhed. Jeg skal først tillade mig nogle Bemærkninger med Hensyn til § 6. Der er gjort afskillige Indvendinger imod den, deels at den skulde tillægge Kommunalbestyrelsen en Indblanding, hvorunder Valget af de overordnede Politieembedsmænd vilde lide, deels at den var uklar. Jeg troer, at den egentlige Hensigt med Paragrafens Bestemmelse er bleven overseet. De deri omhandlede Embedsmænd ere Politinspektørerne, Politikommisærerne, Kontorchefen og Fuldmægtigene, og man vil see i § 16 af Regulativet, at det netop er de Embedsmænd,